

vsak četrtek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7. Osebni pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo. Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev

za Jugoslavijo . . . K 10—
» ostalo inozemstvo » 15—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej. Posamezna številka velja 20 h.

Za oglasila se plačuje po 20 h, med besedilom po 40 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 30 h, za parte, zahvale in izjave ter za oglase med besedilom po 40 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 10 h za besedo vsakokrat; minimum 1 K.
Za izvestilo pri upravništvu 1 K posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvu lista „Mir“ v Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XXXVIII.

Celovec, 9. julija 1919.

Št. 21

Pogled v bodočnost.

Ko smo majnika meseca bili koroški Slovenci kot begunci raztreseni po Sloveniji, smo imeli priložnost, opazovati življenje in delovanje slov. inteligence na Kranjskem in Štajerskem. Vrnili smo se vsi skoraj močno streznjeni domu. Kdor je bival v zeleni Štajerski, je našel veliko nam sorodnega v mišljenju, našel je umevanje za naš narodni boj, našel pravično sodbo za naše politično delovanje. Čisto druge vtise so prinesli nazaj begunci, ki so bili na Kranjskem. Res je, da usoda begunčeva napravi iz njega kaj rada črnogleda, ki v vsakem človeku gleda sebi sovražno ali vsaj brezbrizno bitje, vendar treba priznati, da ima begunec kot tujec boljše priložnosti opazovati življenje in delovanje okolice, ker mu je pot na vse strani odprta. Tri točke hočem omeniti, katerih na Kranjskem nobeden Korošec ni odobral.

1. Skoraj popolna brezbriznost za naš narodni boj. Mi umevamo to, odobravati pa tega nikakor ne moremo. Geografija in zgodovina Koroške je skoraj vsem knjiga, zapečaten s sedmerimi pečati. S kom, zakaj in s katerimi sredstvi smo bili na Koroškem narodni boj, pa veliki večini sploh ni mogoče dopovedati, ker nihče ne verjame, če se tudi dela kot bi verjel. Zdi se jim vse pač neverjetno, ker tega niso poskusili. V očeh kranjskih Slovencev smo pač večinoma kot nemirni hujskači razupiti.

2. Veliko demokracije na jeziku, malo v dejanjih. Čutili smo to nekoliko na lastni koži. Gledali so nas gospodje večinoma kot na bitja nižje vrste. Čutijo se več kot smo mi. Še bolj pa se pozna tista ločitev na Kranjskem med ljudstvom in inteligenco. To sta večinoma še dva ločena tabora. Opazoval sem razgovore duhovnikov in laikov z ljudstvom in vedno sem si mislil, tako je stal tlačan pred valpetom. Pravega zaupanja ni pri kmetu do inteligence skoraj nič in obratno je ravno isto.

3. Strankarske razmere. Tukaj bi pa skoraj lahko rekel, kakor kranjski Slovenec nima pojma za naš narodni boj, tako mi ne za njih strankarski boj. Če pridem skupaj s pristašem demokratske

stranke, mi opiše isti V. L. S. kot cel Sodoma, svojo pa kot raj, kjer se cedi mleko in med. In obratno mi opisuje pristaš V. L. S. nasprotnika kot nekakega hudiča. Reči moram, najbolj zavedni Slovenec na Koroškem ni imel take sodbe o najbolj zagrizenem nemčurju kot jih najdemo med strankami na Kranjskem. Moj osebni vtis je bil, da na Kranjskem ni več osebnega stika med voditelji raznih strank, da poštino službo opravljajo razne raglje, ki hočejo po tej poti priti do polnih korit. Dva za nas naravnost neverjetna slučaja iz strankarskega življenja hočem navesti. Bil je zaupni sestanek demokratske stranke. Govornik iz Ljubljane. On pravi: „Mi imamo v nar. predstavništvu večino. To nam je porok, da bodemo lahko zagotovili svojim pristašem prve službe v državi. Torej pristopite . . .“ Drug slučaj. Zaupni sestanek šuštercijancev nekje na Dolenjskem. Govori duhovnik meseca majnika:

Gotovo si je mislil majnika vsak koroški begunec na Kranjskem: „Teh strankarskih razmer pa na Koroškem ne potrebujemo.“ Nič kaj posebnega niso izjave koroških liberalcev: „Ljubši mi je koroški klerikalec kot kranjski liberalec“, ali izjava pristaša V. L. S. na Koroškem: „Ljubši mi je koroški liberalec, kot kranjski klerikalec.“ Mi na Koroškem pa hočemo delati pošteno skupno za blagor ljudstva.

S temi vrsticami pa nočem reči, da so programi teh strank zanič, ampak zdijo se nam kot vreče. Njih vrednost se cenj po vsebini. Ta pa je večinoma last osebe, ki dela v okviru ene ali druge stranke. Tudi nočemo obsojati voditeljev te ali one stranke, le temeljite politične naobrazbe in vzgoje pri podrejenih činiteljih mnogo manjka in spoznanje, da stranka ni vse, ampak je le sredstvo za blagor celega naroda, torej bi vsaka morala iskati stika z drugo, nespornimljena poizkušati razjasniti v ljubezni, napake

dokazati in popraviti, ne pa vedno na veliki zvon obešati. V mladini pa treba vzgojiti močno ljubezen do celote in trdno voljo, delati le to, kar je prav in dobro. K. B.

Skrbimo za dijaški naraščaj!

Nam koroškim Slovencev je že v stari Avstriji vedno primanjkovalo inteligence ali razumnosti. Še duhovskega naraščaja nismo imeli dovolj in so nam pomagali posebno štajerski Slovenci, ki so nam pošiljali dobrih duhovnikov. Temu so bile krive naše žalostne šolske razmere, a kriv je bil tudi naš socijalni položaj in vse, kar je bilo ž njim v zvezi.

Sedaj pa so se razmere predruščale. Namesto mačeha Avstrije, ki je nam rezala ovsenjaka, Nemcem pa dajala pšeničnega kruha, je nastopila naša prava mati Jugoslavija, ki bo nam delila pravico. Ne bomo več otepali ovsenjaka.

Koroški Slovenci bomo dobili tudi svoje slovenske srednje šole. Že jeseni se bodo vršili sprejemni izpiti za vstop v slov. srednje šole.

Letos je vsled vojaških zadev pouk na naših ljudskih šolah precej trpel. Zato pa je potrebno, da porabimo ta dva meseca, ki sta nam še na razpolago, da popravimo zamudo. Ker poznamo dobro voljo naših slovenskih učiteljev, ki bodo storili tudi tukaj svojo narodno dolžnost v korist naše mlade države, smo prepričani, da bodo žrtvovali vse, da pripravijo najboljšo učence za sprejemne izpite. Uverjeni smo, da bodo tudi naši vrli duhovniki storili svojo narodno dolžnost.

Stariši! Bog Vam je dal nadarjene otroke, ki hrepenijo po izobrazbi. Naša mladina je nadarjena. To nam pripovedujejo tudi vsi učitelji, ki so prišli k nam iz Kranjskega, Štajerskega in Goriškega. Sedaj se nudi prilika, da jih pošljete v naše slovenske srednje šole. Ne zamudite te priložnosti in ne pustite, da bi Vaši otroci zakopali talente, ki jim jih je Bog podaril. Pošljite jih v srednje šole! Kje se bodo ustanovili srednje šole, se bo pravočasno razglasilo. Za sedaj je treba priprave. Pripravimo otroke, ustvarimo pogoje za obstanek naših zavodov! Na delo!

Podlistek.

V. R.

Spomini na dr. Jan. Ev. Kreka.

Februarja leta 1907 je bilo. Dijaki gimnaziji in učiteljskiki smo imeli svoje redne sestanke v Celovcu v Delavskem domu v Kasarnski ulici. Bilo nas je okrog dvajset. Dijaki iz Marjanišča se teh sestankov niso mogli udeleževati. Bili smo samo v mestu stanujoči dijaki. Včasih smo prišli skupaj tudi pri dr. Lambertu Ehrlichu, ki je bil tedaj stolni kaplan in ob enem tudi blagajnik „Dijaškega doma“.

Pri teh sestankih smo peli, tamburali in vsakokrat imeli tudi po eno ali dvoje predavanj. Osnovni smo si posebno slovensko dijaško knjižnico in si nabavili večino slovenskih znanstvenih in leposlovnih listov. Političnih listov razun „Mira“ nismo imeli. Le jaz sam za se sem imel „Slovenca“.

Dr. Lambert nas je nekatere nagovarjal, da bi stopili v ožji stik in začeli proučevati gospodarska in socialna vprašanja. Literature nismo tedaj nobene poznali in je tudi ni bilo na razpolago. Posebno ko smo začeli združeno vprašanje pretresavati, nam ni bilo ničesar na razpolago. Na migljaj dr. Lambertu sem se jaz obrnil pismeno prvokrat na dr. Kreka. Poznal sem ga iz „Slovenca“ in „Katoliškega Obzornika“. Dobil sem sledeče pismo v odgovor:

Mladi prijatelj!

Silno vesel sem Vašega pisma. Po ti poti pojde. Rad ustrezem Vaši želji, kadarkoli hočete. Tudi pri nas se nekaj dijakov zbira pri meni,

kjer obravnavamo razna socialna vprašanja. Če Vam godi, stopite v dotiko z osmošolcem III. državne gimnazije v Ljubljani I. Natlačenom. Ne bo brez haska!

Knjige o kranjskem združništvu nimamo. Poskrbim pa, da se Vam dopsljejo naši dotlej izdani letopisi; tam dobot marsikako dobro zrno o ustanovitvi zadrug itd. Pričeti je treba najprej z združno kreditno organizacijo: s posojilnicami. V občinah do 1000 duš se izkazujejo Raiffeisen-ovke prav dobro. Občine nad 2000 duš jih pa morajo imeti. Priporočam Vam, da si za krožek nabavite dr. Ertl-Licht-ovo knjigo: Das Genossenschaftswesen in Deutschland. Za stroko, ki jo obdelujete, namreč predvsem združništvo v agrarnem zmislu, se izkušajte poučiti o združništvu v Švici in na Danskem. Zlasti Dansko nam daje najlepših zgledov, kako organizirajmo kmečko ljudstvo k gospodarskemu napredku. V Avstriji je najinteresantnejša Predarlška, ki res čudovito napreduje.

Za teoretiški študij o agrarni politiki je najboljša za Avstrijo Schiffova knjiga Agrarpolitik. Tam dobot tudi o Koroškem zanimivih podatkov. Priporočam Vam, da politiško stran agrarnega vprašanja, kar se da, temeljito zasledujete.

Če pridete kdaj v Ljubljano, obiščite me!
Pozdravlja Vas vdani Dr. Krek.
Lj. 4./2. 1907.

Ves vesel sem nesel pismo dr. Lambertu. Dogovorila sva se, da kupi on dr. Ertl-Lichtovo knjigo, jaz pa Schiffovo. Pri sestanku dijakov sem imel jaz dvoje predavanj o danskem ljudskem

vseučilišču. Zanimanje za to stvar je bilo med nami tedaj izredno. Še letos me je vprašal g. učitelj Kovač, ali še zasledujem to vprašanje in kje bi dobil on zanje literaturo. Z zanimanjem smo prebirali Viljem Rohrmann: Poučno potovanje v Švico. Jaz pa sem iskal skupaj gradivo za referat o gospodarskih razmerah na Koroškem. Prebiral sem knjigo inženirja Kovatscha: „Der Kapitalismus und der Niedergang der Landwirtschaft“ in Lorenz-ovo „Die Bodenkulturverhältnisse Österreichs“, spominsko knjigo Koroške kmetijske družbe in karkoli sem mogel najti v celovski študijski knjižnici. Bral sem ta referat pri dveh večerih socialnega krožka. Začeli smo se razgovarjati o potovanju v Švico, in po Renski dolini na Dansko. Zaradi denarnega vprašanja so šli vsi načrti po vodi. Stopil sem v stik tudi z M. Natlačen-om. Tovariši, ki so bili bližje radikalni struji, so začeli iskati, oju-ničeni po mojem uspehu, stikov z ljubljanskimi radikali. Posledica je bila, da nas je obiskal dr. Rostohar in nam pri sestanku govoril. Hotel je, da bi vsi vstopili v narodno radikalno dijaško organizacijo in naročili „Omladino“. Prvo smo vsi odklonili; za „Omladino“ pa se je odločilo nekaj tovarišev. Hoteli smo slišati oba zvona. Dejstvo pa je bilo, da se je naše čustvovanje za radikale precej ohladilo po tem sestanku, ker je strankarski namen bil preočit; mi pa smo hoteli pošteno skupaj korakati. Te naše želje še do danes nič ne more omajati. Čeravno tedaj nismo bili z ljudsko stranko zadovoljni, tudi za drugo stranko nismo se dali vpreči. Prosta pot dobri stvari!

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

Italijani napadli Francoze na Reki.

Dne 2. julija so napadli italijanski vojaki, ki so se jim pridružili reški postopači, neoborožene francoske vojake. Medzavezniška policija ni mogla poedincev obraniti pred napadi. Boji so trajali čez 4 ure. Ob 9. uri zvečer je navalila italijanska družba na narodno čitalnico na Reki, vdrla v notranje prostore, razbila okna, razmetala opravo skozi okna, kjer so italijanski vojaki z ostalo množico plenili. Razen teh napadov so se vršili tudi napadi po postranskih ulicah. Vse te napade so povzročili tisti elementi, ki so pred enim mesecem zahtevali, naj se francoske in angleške čete iz Reke umaknejo. Pri bivših spopadih je bilo vsega ranjeno 20 francoskih vojakov, 10 častnikov in nekaj Angležev. Demoliranja čitalnice se je udeležilo tudi italijansko vojaštvo. Iz čitalnice je bila ukradena vsa srebrna posoda, ki so jo uporabljali pri čajnih večerih. Vojaštvo še vedno čuva demolirane prostore.

Novi izgredi na Reki.

Ljubljana, 7. jul. Tukajšnji listi prinašajo iz Bakra poročila o novih krvavih spopadih med francoskimi in italijanskimi vojaki. Italijanski vojaki so se v soboto popoldne obnašali zelo izživajoče po mestu in ko je drdral mimo njih avtomobil, kjer sta se nahajala en francoski general ter italijanski general Grazioli, je množica pozdravljala italijanskega generala s klici „Eviva“, dočim je bil francoski general opljuvan. General Grazioli je moral posredovati, da se ni zgodilo kaj hujšega. Ko je avtomobil vozil dalje, je množica nanovo žugala in zmerjala. V teku nedelje je prišlo zopet do izgredov, pri katerih je bilo ubito in ranjeno nekoliko oseb.

Vrnitev naših vojakov iz Italije.

Belgrad, 4. julija. Nova italijanska vlada je dovolila vsem častnikom in moštvu, ki so jugoslovanski državljani in ki se nahajajo v italijanskem ujetništvu, njih čimprejšnji povratek v domovino. Obenem izpusti Italija vse internirane Jugoslovane. — Politika nove vlade se znatno in načelno razlikuje od bivše Orlandove. Predvsem se zamore nadejati, da se doseže med obema državama sporazum v spornih vprašanjih. Pričakovati je v kratkem rešitve.

Demobilizacija na Laškem.

Rim. Letnik 1889 bo odpuščen 12. julija, letnik 1890 pa pride pozneje na vrsto.

Nemiri v Italiji.

Lugano, 3. julija. „Neue Freie Presse“ poroča: Nemiri vsled druginje se v Italiji vedno bolj širijo. Gibanje se je razširilo na mesta Forli, Imola, Faenza, Fort impopoli, Ancona itd. Povsod so množice prisilile prodajalce, da prodajajo blago za 50 odstotkov ceneje. Kdor se brani, temu razbijejo in opleni trgovino. Povsod so prevzeli vodstvo gibanja delavski sveti, ki pozivljajo ljudstvo na disciplino z geslom: Nobenih izgredov, revolucija je na pohodu.

Slike in prizori v Celovcu.

Široko obzorje.

V gostilni: Nižji uradnik: Ne vem zakaj sedaj tudi Nemci tako silijo s slovenščino, ko se ž njo vendar ne pride dalje kakor pa iz Št. Ruperta do Otoč.

S tramvaja.

Kondukerka revizorju: Drobiža primanjkuje, ne vem, ali ga jemljejo Jugoslovani ali Lah. Bom si morala nabaviti znamke.

Revizor: A sedaj vnljajo tukaj, če hočete pisati, samo jugoslovanske.

Kondukerka: Upam, da me šocej ne zapusti, čeravno dobi pismo z jugoslovansko znamko.

Ob demarkacijski črti.

Iz Št. Vida prihaja voznik z vozom za hišno opravo. Hoče preko črte v Celovec.

Srbska straža ga ustavi: Šta ima unutra? Otvori!

Voznik se dela, kakor da ničesar ne razume. Straža: Gdje imaš ključ, ajde, otvori!

Voznik se začne izgovarjati, da ima ključ gospodar tvrde v Celovcu.

Vojak vzame sekuro in odpre vrata. Hišne oprave ni v vozu nobene, le tam spredaj v kotu leže štiri vreče.

Šta je tamo? vpraša straža. Voznik trdi, da je to krma za konje.

Srb malo natančneje pogleda vreče in zapazi, da se gibljejo. Da jih odpreti in glej čudo, iz vreč so zlezli štirje Nemci, ki so se na ta način hoteli vtihotapiti preko demarkacijske črte.

Kriza v Italiji.

Trst, 3. julija. Prehranjevalna kriza v Italiji je dospela na vrhunec. Grozi splošno pomanjkanje. Črn vojni kruh dele na karte, mesa ni. Ljudska nezadovoljnost je splošna.

Revolucionarno gibanje v Italiji.

Berolin, 6. julija. „Berliner Tagblatt“ javlja iz Lugano: Revolucionarno gibanje se širi od Forli čez Romagno v sosedne kraje. Povsodi zahteva ljudstvo vpeljavo prejšnjih cen na blago. Politične stranke socialistov in republikancev skušajo položaj izkoristiti, vendar opominjajo množico, naj se vzdrži vsakršnih nasilstev. Iz Romagne poročajo, da se je vojaščina postavila tamkaj na stran prebivalstva. V Speziji so se uprli mornarji in artileristi, ter se branili nastopiti proti ljudstvu. Tudi pehota se vkljub povelju ni zganila. V Genovi je prišlo do resnih spopadov med množico in francoskimi vojaki, ki so kričali: „Abasso Italia!“ (Doli z Italijo!)

„Mir z Nemško Avstrijo.“

Milan, 6. julija. Včerajšnji „Corriere della Sera“ javlja iz Pariza: Seje zaveznikov v sredo so se udeležili Pichon, Tardieu, Balfour, Lansing in Machino. Clemenceau se je ni udeležil. Zdi se, da se za izdelavo mirovni pogojev za druge sovražne države ne zanima tako, kakor pa se je zanimal za Nemčijo. Uredniški odbor se je bavil zadnji čas z mirovnimi pogoji za Nemško Avstrijo, ki jih bodo baje tekom prihodnjega tedna izročili nemško-avstrijski delegaciji. Na ta način ni izključeno, da bo podpisan mir z Nemško Avstrijo koncem tega meseca.

Stavka proti mirovni konferenci.

Trst, 6. julija. Italijanski listi poročajo iz Pariza z dne 5. t. m.: Napovedana 24 urna protestna stavka proti mirovni konferenci je določena na 20. in 21. t. m. Način stavke se bo v podrobnostih določil v posebnem posvetovanju, ki se vrši prihodnji teden. Stavke se bosta udeležili Francija in Italija in morda tudi Belgija. Tudi angleške strokovne organizacije so zagotovile svoje sodelovanje.

Prisega srbskih rekrutov v Ljubljani.

Ljubljana, 7. julija. V nedeljo, dne 6. jul. so zaprili v Ljubljani tam bivajoči srbski rekruti. Pri slavnosti so bili navzoči predsednik dr. Brejc, člani vlade, župan in druga zastopstva mesta Ljubljane.

Zvišanje doklad.

Belgrad, 6. julija. Ministrski svet je sklenil, da se namesto druginjskih doklad ustanove za vse državne nastavljenice (uradnike) stalne plačilne doklade in sicer za uradnike XI. činovnega razreda v višini 450 K mesečno, za vsak višji razred po 50 K več. Oženjeni dobe za ženo in za vsakega otroka po 90 K. Tudi penzionisti in drugi nastavljenici dobijo primerne doklade.

Popis premoženja v Nemški Avstriji.

V Nemški Avstriji se sedaj vrši strogo popisovanje ljudskega premoženja. V to svrhu je vlada zaprla izplačevanje hranilnih vlog v denarnih zavodih. Popisovanje premoženja se vrši zelo natanko. Vsak, kdor ima vložnega kaj denarja v hranilnici, posojilnici, banki ali ga ima zasebno izposojenega, mora popisovalni komisiji naznaniti, kje in koliko ima naloženega denarja. Kdor tega ne bo storil, nima več pravice do vložnega ali izposojenega zneska. Popisujejo se tudi drugi vrednostni papirji, vojna posojila in potem se bo popisovalo, oziroma cenilo premično in nepremično premoženje prebivalcev Nemške Avstrije. Vlada hoče ugotoviti, koliko znaša javno in zasebno premoženje v Nemški Avstriji. Iz skupne svote bo potem razvidno, ali bo Nemška Avstrija sploh mogla gospodarsko živeti ali ne. Vladni načrt je, da se zapleni v Nemški Avstriji polovico zasebnega premoženja. Na kerist države bi se potemtakem zaseglo tudi hranilne vloge do polovice. Ker imajo mnogi jugoslovanski državljani, posebno ob meji naloženega precej denarja v nemško-avstrijskih denarnih zavodih, zahtevamo od naše vlade, naj ukrene potrebno, da dobijo naši ljudje izplačane svoje vloge.

Oddaja premoženja v Nemčiji.

Nemška vlada pripravlja predlogo o veliki oddaji premoženja. Oddaja bi naj vrgla državi 70 do 90 milijard mark. Kdor ima premoženja od 2000—5000 mark bo moral oddati 25 %, 5000—10.000 30 %, 10.000—50.000 40 %, 60 tisoč do 100 tisoč 60 %, od 100 tisoč naprej pa 80 %. Tako je mišljena oddaja premoženja v Nemčiji. Približno enako bo tudi v Nemški Avstriji.

Proti madžarskim boljševikom.

Belgrad, 4. julija. „Pravda“ poroča z Dunaja po vesteh iz Francije, da je zavezniška konferenca sklenila nastopiti z vojaško silo proti budapeštanski vladi. V ta namen pride poleg Francozov tudi več transpotov Angležev na Madžarsko. Ta akcija ni naperjena samo budapeštanskim ampak tudi proti ostalim boljševikom. Akcije se udeležijo tudi čehoslovaške, romunske in jugoslovanske čete.

Volitve na Češkem.

Na Češkem so pri volitvah zmagali socialisti raznih vrst, ki imajo večino glasov, a ne tvorijo enotne stranke. Največ je pridobila Klofačeva stranka, ki se imenujejo „narodni socialisti“. Vsled tega je odstopila prejšnja vlada in najbrže bodo socialisti vzeli v roke državne vajeti. Predsednik češke republike G. A. Masaryk je tudi po svojem prepričanju socialist. Občinske volitve po Češkem in Moravskem so pokazale, da je tam Nemcev mnogo manj, nego jih je izkazoval stari avstrijski sistem. Celo mesta, ki so prej veljala za trdo nemška, so dala do 1/3 čeških glasov, mesto Brno, glavno mesto Moravske, ki je pred vojsko imelo nemški zastop, je sedaj dalo komaj 1/4 nemških glasov.

Dnevne vesti.

Mohorjev dan (12. t. m.) v Celovcu se bo praznoval kakor druga leta. Sv. maša z blagoslovom bo v cerkvi sv. Duha ob 7. uri zjutraj. K udeležbi vabi Mohorjeva Družba.

Celovec. (Usoda Koroške.) Iz zanesljivega vira smo izvedeli, da se ta teden pod vodstvom tukaj se nahajajoče medzavezniške misije med zastopniki Nemške Avstrije, oziroma Koroške in države Srbov, Hrvatov in Slovencev vršijo nova pogajanja za premirje, ki se bodo nanašale na določitev demarkacijske črte v vojaškem, upravno-političnem in gospodarskem oziru (kakor preskrba z živili, izmena blaga). Poročajo, da bodo ta pogajanja trajala šest do osem dni, ako pretečejo gladko.

Celovec. Začela se je akcija, da bo dobivalo revno ljudstvo živila po zmernih cenah.

Kresovi so goreli na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda na mnogih gorah v Karavankah.

Invalidom bivšega pešpolka št. 87. se bodo julija meseca v drugič izplačevale enkratne podpore. Pravico do te podpore imajo oni, ki so po izvidu nadpregleda spoznani za več kot 30 % invalide. Invalidi, ki v Jugoslaviji še niso bili pri nadpregledu, naj se javijo pri svojem dopolnilnem poveljstvu v svrhu zdravniške preiskave. Prošnji za podporo ima vsakdo priložiti potrdilo pristojne oblasti in orožniške postaje, da je brez premoženja, in podpore res potreben. Slepici, težko pohabljeni in za vsako delo nezmožni dobijo poleg podpore še posebne doklade. Podpore se bodo pošiljale le po pošti, zato naj navede vsak v prošnji svoj natančen naslov.

Ekspozitura celjskega pešpolka.

Vpoklic k orožnim vajam. K dvamesečni orožni vaji bosta vpoklicana letnika 1889 in 1888. Letnik 1889 mora priti k vaji 26. t. m., letnik 1888 pa 30. t. m. Oni, ki se ne bodo pravočasno javili, bodo morali za kazen več časa služiti kot se je to zgodilo tudi pri zadnjem vpoklicu. V interesu vsakega posameznika je, da se pravočasno javi. Natančneje povedo lepaki.

Zemlje in drugo jugoslovansko pecivo se je začelo pojavljati v vedno večji množini v celovških gostilnah in izložbah.

Sinčavas—Železna Kapla. Po tej progii vozita od 1. julija naprej obestransko po 2 vlaka. Iz Sinčevasi zjutraj ob 7. uri 45 minut, ter ob 11. uri dop. Iz Železne Kaple ob 8. uri 8 minut zjutraj in ob 1. uri 50 minut pop.

Korošec se bo zval nov slovenski list, ki bo začel izhajati še ta teden v Velikovcu.

Poštno pristojbine v Jugoslaviji so od 1. julija sledeče: Navadna pisma 30 vin., razglednice in dopisnice 15 vin., paketi do 5 kg 1 K 50 v. (vsak nadaljni kg 60 vin. več), priporočena pisma 60 vin.

Dopisi.

Ribnica ob Vrbskem jezeru. Iz Ljubljane smo dobili toliko živeža, da je ljudstvo zadovoljno.

Guštanj. V petek na predvečer naših slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda so tukajšnji Slovenci prižgali velik kres na Tičlarjevem hribu nad Guštanjem. Posestnik g. Alojz Glavar je pridno pripravil veliko kuriva, da je ogenj daleč naokrog z visokim plamenom pokazal po Mežiški dolini, da tukaj še živimo Jugoslovani. Grmeli

so tudi topiči in mladi pevski zbor je pod vodstvom g. Dolinška zapel več lepih slovenskih pesmi in „Lepo našo domovino“. Gospod poštar Milošič je nabral med ljudstvom pri kresu nad 70 kron za narodne namene. Govornik A. Oset je razložil pomen kresa in delovanje bratov apostolov sv. Cirila in Metoda in kako so že svoj čas Turki ropali po naših lepih slovenskih krajih. Zadnje čase pa so tudi Nemci in Avstrija s svojim krivičnim sistemom zatirali dobro, verno slovensko ljudstvo. Pred par tedni so pa nemški vojaki hoteli zaslužniti slovensko ljudstvo, ker poznajo lepoto in dobroto naše zemlje in slovenske domovine. Hrabre naše jugoslovanske čete pa so jih pregnale za zmiraj.

Guštanj. Na našem pokopališču leži pokopan naš preljubljeni junak Malgaj. Ko so begunci prihajali nazaj, je vsak šel najprej na grob junaka Malgaja in vsak dan je njegov grob okinčan s svežimi cveticami. Pred kratkim so obiskali Malgajev grob šolski otroci iz Prevalj ter položili na grob cvetje s sledečim napisom: Malgaju nadporočniku, našemu osvoboditelju, poklanja iz hvaležnosti slovenska šolska mladina iz Prevalj.

„Tko (kdor) svojo zemljo ljubi
i tko neče biti rob,
tomu krvnik glavu rubi,
taj v hladni pada grob.“

Guštanj. V soboto dne 12. julija ob 6. uri zvečer se pripeljejo iz Maribora izletniki Slovenskega planinskega društva ter gredo na Uršljo goro. Kdor se hoče iz Mežiške doline in sploh iz Koroškega tega izleta udeležiti, naj pride v soboto zvečer ob 6. uri k vlakcu v Guštanj, kjer počakamo izletnike iz Štajerske. Potem gremo skupno na Malgajev grob in nato na Uršljo goro (1700 m). Drugi dan v nedeljo se vrši na Uršlji veselica s sodelovanjem več narodnih društev. Na veselo svidenje!

Guštanj. (Juriju Kotniku v spomin!) Jurij Kotnik je bil rojen v Vovbrah pri Velikovcu leta 1902. Meseca januarja se je javil prostovoljno k Malgajevi četi. Težki so bili dnevi za fanta, ki je živel preje prosto pastirsko življenje, predno se je navadil vojaškega reda; a dober nauk in in veselje je vzbudilo v fantu ponos. Pri Juriju se je videlo, kako je pokojni Malgaj delal, da je vzgajal junake, kateri so vedno pripravljene dati življenje za domovino. 6. maja tudi naš pokojni Jurij ni zaostal za junaki; bil je do zadnjega v postojanki. Ker se je po smrti nadporočnika Malgaja razpršilo krdelce, sem zbral koroške fante ter sem se javil z istimi v Ljubljani, kjer so nas na novo opremili in poslali v Slov. Gradec, od tam pa na koroško mejo. 28. maja smo korakali proti Uršlji gori ter Nemca prijeli v boku; bitka je bila precej vroča, posebno so se odlikovali mladi fantje letnikov 1900—1903. Med njimi je bil tudi Jurij. Ob 16. uri se je pričela med Nemci panika in prvi je bil Jurij, ki je prišel k meni ter rekel: „Gospod narednik, prosim, ali smem iti na patroljo?“ To pa je bilo za njega usodepolno. Kroglje so ga zadele v roke in spodnji del telesa; rane so bile grozne, vse na njem je bilo raztrgano. Prenesli so ga potem v bolnico v Slov. Gradec, kjer je drugi dan po hudih mukah izdihnil junaško dušo. Dragi Jurij, tudi Ti si eden tistih junakov, ki je žrtvoval svoje mlado življenje domovini. Tvoja kri je močila koroško zemljo, ono zemljo, v kateri si zagledal luč sveta, a bila je tedaj še temna in v suženjstvu. Vsemogočni Bog ti je pustil življenje toliko časa, da si videl vzhajati svobodno jugoslovansko solnce na Koroškem potem te je poklical k sebi. Slava ti, junak; zemlja, katera je pila Tvojo kri, ti je hvaležna, rod za katerega si dal življenje, živi sedaj v svobodni kraljevini, kjer se bodo tudi v bodoče vzgajali junaki, kakor si bil Ti! R. K.

Djekše. Pred kratkim so umrli pri nas Sopotnikov oče, Jakob Aichwalder. Dolga procesija žalujočih je pričala, da je rajni bil ugleden kmet daleč v okolici. Njegova kmetija leži tik pod vzhajajočim Svinjske planine. Pred kakimi 20 leti je pri žganju apna skoro popolnoma oslepel, a vendar si je postavil svojo kmetijo, katero je prevzel popolnoma zadolženo, na trdne noge. Živel je vseskozi krščansko in tako tudi umrl. Bil je star še le 56 let, ko je moral leči v grob. Vzornemu očetu in možu blag spomin.

Št. Ilj ob Dravi. Iz Ljubljane je došlo k nam mnogo živeža, moke, masti itd. A tudi tobaka, smotk in cigaret smo dobili, za katerega nas posebno Vrbljani zavidajo. Glavno zalogo tobaka za Rožek je prevzel trgovec J. Schaller, ki se je tudi potrudil, da zadovolji ljudstvo z živežem.

Šent Andrež v Labudski dolini. Nemška „Volkswehr“ je hotela ropati pri kmetu. Gospodinja in hčerka sta v skrbeh, ker že zahtevajo ključ. Pa prileti dekla izza vogala in vpije: „Die Serben kommen.“ (Srbi pridejo.)

Nemški vojaki se razkrope, hiša pa je bila rešena ropanja. Srbi pa tedaj še niso prišli.

Železna Kapla. Finančni upravi v Ljubljani in zastopnikoma v Železni Kapli priporočamo, da založi trg s tobakom in zadovolji nestrpne tobakarje. Vsak naj ima svoje veselje!

Božji grob pri Pliberku. Kdo v Podjuni ne pozna lepe romarske cerkve pri Božjem grobu? Tudi tej cerkvi nemški roparji niso prizanesli. Drugi dan po prihodu je vdrla tolpa nemških vojakov v cerkev. Opremljeni so bili za ropanje s sekirami in drugim sličnim orodjem. Razbijali so po cerkvi, vpili in preklinjali kakor pravi peklenščaki! V cerkvi je padlo več strelov na glavni oltar. S seboj so nesli vse cerkveno perilo, vse kelihe, sveče in druge vrednosti. Znotraj in zunaj cerkve so uganjali prave orgije. Kakor divji so letali našemljeni z mašinami oblačili okrog cerkve. Še bolj so vpili in razgrali v cerkvi! Spravili so mašne knjige na kor, uganjali tam svoje komedije, razbijali po orgljah, dokler jih niso razbili. — Mežnarjevi hčeri so nastavili večkrat bajonet na prsi in ji žugali s smrtjo, češ da je ona pobirala podpise za Jugoslavijo. Na vprašanje, kdo jim je to povedal, je odgovoril vojak: „Ta tam spodaj!“ in pokazal na Eberweinovo gostilno. V tej gostilni so hajlali in pozdravljali nemške roparje, jih napajali in hujskali zoper naše poštene ljudi.

Nončavas pri Pliberku. Sledeči dogodek je zopet dokaz nepojmljive posurovelosti nemške soldateske. Kmetica Božičevka iz Nončevasi sreča na poti mimo Božjega groba nemškega vojaka in ga nemško pozdravi. Vojak jo pa nahruli: „Ti si gotovo tudi kaka zagrizena vindišarka. Z vami bomo že pomedli. Pojdi z menoj!“ In ji nastavi bajonet. Žena gre nekaj korakov pred vojakom, ko jima pride naproti drug nemški vojak. Vojaka spregovorita, kmetica gre nekaj korakov naprej, ko zakriči nad njo vojak: „Stoj!“ in jo udari v puškinim kopitom po glavi tako, da se uboga ženska zgrudi brezzavestna na tla. Ni bilo še zadosti! Zdaj jo začne vojak s puško šele biti po celem telesu. Ko misli, da je mrtva, se ta „nemški junak“ obrne, obriše svojo krvavo puško v travo in ne da bi se ozrl, gre mirno naprej... Uboga kmetica leži še danes hudo bolana v postelji.

Pliberk. Pliberk ima zopet jugoslovansko lice. In to bolj kot kdaj poprej! Na Krekovem trgu oznanuje velikanski mlaj jugoslovansko svobodo. V mestu in okolici je vse mirno in prebivalstvo je zadovoljno in veselo, da je jugoslovansko vojaštvo prineslo v deželo zopet red, varnost in svobodo. Mnogim se odpirajo zdaj oči. Nemški boljševiski vojaki so bili najboljši agitatorji za Jugoslavijo. V Pliberku so ropali in divjali kot povsod drugje. Narodni dom so domala izpraznili. Uničili so knjižnico in vse drugo imetje tukajšnjega izobraževalnega društva. Hiša g. gerenta Gvaica je bila popolnoma orošana. Ravnotako dekanija in kaplanija! Klobučarju Ovčaku so pokradli skoro vse blago. Trgovino Zobec so izpraznili. Vdrli so istotako v trgovino g. Vajncera itd. Mislimo, da so se vsi pošteni Pliberčani teh nemških odrešiteljev zadosti nagledali.

Gospodarstvo.

Oddaja jedilnega olja.

Vnovčevalnici za živino in mast se je posrečilo dobiti s posredovanjem tukajšnjega odseka ministrstva za prehrano nad 20 vagonov finega namiznega olja španske provenijence.

To olje, ki dospe v najkrajšem času, se bo oddajalo izključno občinskim, industrijskim in železniškim aprovizacijam za neobvezno ceno približno 24 K za 1 kg, prevzeto v Ljubljani. Cene se razumejo bruto za neto.

Prekupcem in špekulantom se olje ne bo oddajalo, zato se morajo aprovizacije, oziroma od njih pooblašteni reflektanti zavezati, da bodo olje delili naravnost med konzumente. Tozadevna obvezna nepreklicljiva naročila naj se pošljejo najkasneje do 15. t. m. ob enem s polovico kupnine vnovčevalnici. Ostanek kupnine se bo plačeval pri prevzemu. Oddajal se bo najmanj po en sod v približni teži 200 kg. Dan oddaje se bo naročnikom pravočasno prijavil.

Pripomnimo, da cene olja rastejo; aprovizacije naj torej v lastnem interesu te prilike ne zamudijo.

Vnovčevalnica za živino in mast v Ljubljani.

Ovčjereja.

Pred vojsko smo si lahko kupovali svojo potrebno in nepotrebno obleko. Nepotrebno včasi, ko je vsaki fant in je vsaka deklica mislila, da se mora na leto parkrat na novo obleči. Zdaj se je obleka podražila in bo ostala draga, ker delavci v tovarnah ne bodo izlahka odjenjali od visokih plač. Kmet mora zopet sejati konopej in lan,

mora skrbeti, da pridela doma potrebne volne in da se bo doma napravilo najpotrebnejše kakor nekdanj v stari dobi. Ovčjereja se je bila odpravila: žal! Ovca lahko pojè tisto krmo, ki jo pušča goved in se pase lahko tam, kjer goveja živina ne najde nič več. Seveda ni bilo pastirjev, ko so morali otroci vsi v šolo. Zdaj pa nam ne preostaja nič drugega, kakor skrbeti, da zopet vzredimo dosti ovac. Veliko je kmetov, ki so si že napravili par ovčic, iz para jih je postalo štiri ali šest, zdaj nastane le skrb, kako jih pasti med letom? To treba urediti po vaseh. Eden ne more imeti pastirja, vsi vkup ga lahko imajo. Tudi ne gre, da bi samo večji posestnik pasel v pomladi po vsi vasi in pasel včasi v škodo manjšim; pasejo naj vsi ali noben, ker sicer lahko nastane v teku časa za večjega neka pravica proti manjšemu, katera pravica bi bila lahko zelo neprijetna. Tudi to se naj potom zadrug uredi vsem pravično.

Med vojsko se je tudi nabavilo od raznih ljudi večje število koz. Prijetna žival koza res ni. Škode dela več ko bi bilo treba, ker je zlomek tako sladkosneden. Ali koristna je in koristna posebno za male ljudi, ki itak svojim otrokom navadno nimajo dajati dela, kadar pridejo iz šole. Mali rokodelci in obrtniki imata pri sedanjem skrajšanem delavnem času možnost, nabirati po grmovju in po pustih bregovih krme za kozico, katera jim naj daje potrebnega mleka za družinico. Ko bomo uredili domove za posle in za invalide, bo treba poskrbeti tudi, da dobi mala družinica svojo molzno žival in ta more biti v večini slučajev le koza. A ne samo delavec, tudi marsikateri manjši posestnik bi storil pametno, ko bi si poleg ene ali dveh kravic postavil v hlev par koz. Imel bi več mleka za družinico in včasi še kak funt masla za na prodaj.

Vsa ta in premnoga druga vprašanja čakajo, da se jih kedo loti. Postavili smo si nov dom, zdaj si ga uredimo, da bomo v njem zadovoljni in srečni!

Narodno zdravje.

Pomoč alkoholikom in njih svojcem.

Alkoholizem je socialno zlo, v dvojnem pomenu besede. Prvič zato, ker to ni bolezen posameznikov, marveč človeške družbe kot take, in drugič, ker se da ta bolezen ozdraviti edino le s socialnim delom, ki ga ne morejo vršiti samo posamezniki, marveč se ga mora oprijeti po svojih organih tudi najmočnejši družabni organizem, država.

Naša javnost vidi v pijancu brezčastnega in delomrznega človeka, ki bi lahko opustil brezmerno uživanje alkohola, ko bi le hotel. Alkoholizem je po njenem mnenju le privatna zadeva vsakega posameznega in zato se ne briga veliko zanjo.

Ta sodba je krivična. Med skrbstvom za slepce, gluhoneme, pohabljenе in jetične ter skrbstvom alkoholikov obstoji važna razlika. Med tem ko prvi prosijo pomoči, jo drugi največkrat odklanjajo, ker ne vidijo, ali nočejo videti svoje nesreče in nesreče svoje družine. Alkoholika je treba učiti, da spozna svojo bolezen, vzgojiti mu je treba voljo k rednemu in zmernemu življenju. Izpodbiti se mu mora dobra vera in zaupanje v pivske tovariše, ki ga odtegujejo družini in dostojnemu družabnemu življenju.

Da pritegne te naloge v svoj delokrog — kamor tudi po vsej pravici spadajo — ter jih po svojih močeh kar najpopolnejše reši, je deželna vlada za Slovenijo z naredbo z dne 22. maja 1919 ustanovila pri poverjeništvu za socialno skrb poseben protialkoholni oddelek. Ta oddelek skrbi za alkoholike in člane njihovih družin med drugim:

- a) kot posvetovalen in posredovalen organ,
- b) s tem, da skrbi za pravno varstvo družinskih članov alkoholikov, zlasti otrok in
- c) za zdravljenje alkoholikov.

V interesu javnosti je, da vsi dobro misleči podpirajo urad, ki upravlja socialno skrb alkoholikov. V Ameriki, Angliji, Švici, Nemčiji, Belgiji itd. vzdržuje zasebna človekoljubnost že več let s prav lepimi uspehi nad 400 takih uradov. Tudi pri nas bi bilo nujno potrebno, da se javnost zainteresira za naloge, ki jih ima državni protialkoholni urad, ker bo mogel edino le tedaj doseči zaželjene uspehe, ako ga bo občinstvo v njegovem delovanju primerno podpiralo. Zato hoče podpisani urad v naslednjem opozoriti javnost na svoj delokrog, da bi vsakdo vedel, kdaj naj se obrača nanj.

Protialkoholni oddelek nastopa predvsem kot posvetovalen in posredovalen organ za alkoholike, člane njihovih družin, kakor tudi

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica: K 15.000.000.

Rezervni sklad: K 4.000.000.

Prodaja srečke razredne loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst in Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.
Kako in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

**Srečke na obroke,
promese k vsem žrebanjem.**

za prijatelje treznosti. Žene, otroci, bližnji sorodniki in prijatelji, ki bi radi pomagali revežu, vdanemu alkoholu, ter ga pripravili zopet k treznemu in rednemu življenju, naj se zglase pismeno ali ustmeno pri tem uradu za svet in morebitno pomoč. Ta urad ima nalogo posredovati v sporih med alkoholikom in njegovo družino, da se poravnajo na lep način brez hrušča in trušča, brez sodnije in brez nepotrebnih stroškov. Stranke, ki se iz umljivih razlogov sramujejo iskati v teh zadevah kje druge pomoči, se pri tem uradu lahko zaupno zglasijo, ker ostane njihova zadeva tajna.

V slučaju, kjer posredovanje ne bi uspelo ter so družinski člani, zlasti otroci alkoholika potrebni posebnega pravnega varstva, jim bo protialkoholni oddelek tako varstvo preskrbel in zasigural. To velja zlasti za mladoletne otroke, ki so v nevarnosti, da jim njihov oče, ali mati, ki sta vdana alkoholu, napravita vse premoženje tako, da za njihovo vzgojo ne bi ostalo potrebnih sredstev. Zato bo ta urad na zahtevo izposloval, da se postavi takim otrokom dober varuh, oziroma, da se oddajo v primerno vzgojevališče. Ravnotako se bo na zahtevo poskrbelo, da se postavi alkoholik-zapravljivec pod kuratelo. V interesu svojcev alkoholikov bo ta urad posredoval, da prepreči ločitev zakonskih ali na izrecno željo žene oziroma moža, da isto pospeši.

Enako bo protialkoholni oddelek posredoval tudi, da se pogodbe, sklenjene v pijanosti, razveljavijo, kolikor je to v okviru zakonitih določb možno.

V delokrog tega urada spada nadalje posredovanje, da se delomržne, alkoholu vdane osebe spravijo v poboljševalnico oziroma po potrebi tudi v prisilno delavnico.

Važna je tudi naloga protialkoholnega oddelka, da skrbi za zdravljenje alkoholikov. Ta točka obsega zdravljenje doma s tem, da se odpravi iz alkoholikove hiše ves alkohol, da se družinski člani alkoholika poučijo, kako da morajo vplivati na slednjega z zgledom ali na kak drug način, dalje s tem, da se pivcu v prostem času pomaga do primerne duševnega razvedrila ter se tako odtegne priliki za pijančevanje. Drugič pa spada tu sem oddaja alkoholikov v zdravilišče. Dokler se ne ustanovi za alkoholike posebno zdravilišče, bo treba za zdravljenje te vrste pacientov ustanoviti vsaj pri eni izmed že obstoječih bolnišnic poseben oddelek.

To je na kratko delokrog na novo ustanovljenega protialkoholnega oddelka, v kolikor se tiče neposredno alkoholikov in članov njihovih družin. Ker je alkoholizem brez dvoma naše največje narodno zlo, je gotovo dolžnost vsakega poštenega Slovenca in Jugoslavana, da po možnosti sodeluje pri delu za staznenje našega naroda. Ako pa kdo ne more ali noče pri tem sodelovati, naj vsaj ne ovira pri delu onih, ki vrše v tem oziru svojo narodno dolžnost.

Protialkoholni oddelek
pri poverjeništvu za socialno oskrbo.

Listnica uredništva.

Bilčovs. Vaši dopisi pridejo na vrsto prihodnjic. — Dopis v verzih je za sedanje resne čase preveč poetičen, zato neporabljen. — **F. S. v Zagrebu.** Ortica: Gospod Bajcuga ima preveč obrabljeno snov. Meta je bolja in jo ob priložnosti objavimo. — **Globasnica T. R.** Pesem „Smo fanti Slovenski“ je splošno znana in je zato ni treba še posebej objavljati, ko je papir tako drag. Napišite sami kaj izvirnega!

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: **Otmar Mihálek.**

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Telefon 179.

2 para kompletne nove konjske oprsne oprave, črno usnje, usnjate poveznice, je naprodaj za zmerno ceno. Celovec, St. Veiterring 31, I.

V službo se takoj sprejme

občinski tajnik

vešč slovenskega in nemškega jezika. Stanovanje prosto. Nadaljna pojasnila daje občinski urad Vovbre pri Velikovcu.

Zmožno, pošteno sobarico in pridno kuhinjsko deklo

takoj sprejme

Hotel Trabesinger v Celovcu.

Ana, p. Bistrica v Rožu. Vaš naslov smo zgubili, prosimo pridite takoj.

Čevlje,

fine, moderno izdelane, in

sandale

ima v zalogi in jih razpošilja po poštne povzetju

**mirenska „Čevljarska zadruga“
v Vrbovcu pri Mozirju.**

Čevlji so iz lahke ševro-media kože, boksa in tetine. Dobite visoke, nizke in salonske moške, ženske, deške in otročje čevlje ter sandale.

Cene usnja se dvigajo, zato naročite čimprej!

Pri večjem odjemu primeren popust!

Prodajalna tudi v Celju „Narodni dom“.

Zmerne cene!

Zahtevajte cenike!

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizote, kelibe, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.

Vino iz Slovenskih goric pristno od pridelovalcev

posreduje **Vincenc Simonič**, Sv. Urban v Slovenskih goricah.

Najbolje milo znamke „Srna“

izdeluje

Tvornica mila in sode Ignac Fock, Kranj.

Poskusni zavoji à 4½ kg vsebine po pošti.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

urađuje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.

Ave, Wilson,
Sloveni Carantani morituri Te salutant!

SLOVENSKI KOROTAN.

Sestavil

dr. Moravski.

Izdalo in založilo

Slovensko zgodovinsko društvo za Koroško.
1919.

Knjigo je ob izidu zaplenila
nemška koroška deželna vlada.

Cena broš. 4 K.

Naprodaj ima: **Josip Vajncerl**, trgovina
s papirjem, Celovec, Velikovška cesta 5
(hotel Trabesinger) in podružnica v Pliberku.

Fina inozemska
kolesna

pneumatika

(kompl. garniture)

J. Gorec, Ljubljana

trgovina s kolesi, motorji,
avtomobili in tehničnim
gumijem.